

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: Ig. Chiroșca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Revenco, reprezentată de avocatul Aurelia Grigoriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Osinschii împotriva Larisei Revenco cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2019, Boris Osinschii a depus cererea de chemare în judecată împotriva Larisei Revenco cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 11 iunie 2014, a încheiat un contract de împrumut cu părâta Revenco Larisa, și ulterior, la data de 25 noiembrie 2016, prin acordul adițional la contractul de împrumut a fost prelungit până la 25 decembrie 2016.

A menționat că, similar la 25 noiembrie 2016, a fost încheiat contractul de împrumut între Boris Osinschii, în calitate de împrumutător și Larisa Revenco, în calitate de împrumutat, fiind semnat de către părți, în formă autentică.

A comunicat că, în baza contractelor menționate, Boris Osinschii a transmis Larisei Revenco suma de 10 250 de euro cu titlu de împrumut, banii urmând a fi restituiți la expirarea termenelor prevăzute în contracte, 25 decembrie 2016.

În temeiul art. 872 alin. (1), Boris Osinschii a indicat că, deoarece Larisa Revenco nu a restituit sumele datorate în termen, solicită și încasarea dobânzii de întârziere.

A solicitat încasarea datoriei în sumă de 10 250 de euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 7 594,52 de euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 28 februarie 2020, Boris Osinschii, reprezentat de avocatul Serghei Cebotari, în temeiul art. 60 alin. (3) Codul de procedură civilă, a depus o cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 10 250 de euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 7 594,52 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 februarie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central s-a admis acțiunea și s-a încasat din contul Larisei Revenco în beneficiul lui Boris Osinschii suma de 10 250 de euro cu titlu de datorie, dobânda de întârziere în sumă de 7 594,52 de euro, și 10 263,69 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, compuse din plata taxei de stat, cheltuieli de citare publică în sumă de 200 de lei și 76 de lei pentru identificarea domiciliului pârâtei.

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, Larisa Revenco, la data de 12 octombrie 2020 a declarat apel, solicitând casarea hotărârii.

Prin decizia din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Aurelia Grigoriu, în interesele Larisei Revenco și s-a menținut hotărârea din 28 februarie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Osinschii împotriva Larisei Revenco cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Din materialele dosarului, instanța de apel a constatat că, în baza contractului de împrumut nr.7965 din 11 iunie 2014, Osinschii Boris, în calitate de împrumutător, i-a acordat cu titlu de împrumut Larisei Revenco, în calitate de împrumutat, suma de 5 250 euro pe un termen de până la data de 11 iulie 2014, rezervându-și potrivit pct. 3 al contractului, dreptul de prelungire a termenului de rambursare, în baza unui acord adițional, încheiat între părți (f.d.5-16, 51-53).

La data de 25 noiembrie 2016, între părțile în litigiu, a fost încheiat un acord adițional la contractul de împrumut nr.7965 din 11 iunie 2014 prin care părțile, de comun acord, au prelungit termenul contractului până la data de 25 decembrie 2016 (f.d.17-21,54).

Totodată, la data de 25 noiembrie 2016, în temeiul contractului de împrumut nr.21785 din 25 noiembrie 2016, reclamantul Osinschii Boris, i-a acordat cu titlu de împrumut pârâtei Revenco Larisa suma de 5 000 euro pe un termen de până la data de 25 decembrie 2016 (f.d. 28-33,55-57).

Reținând prevederile art. 514, 572 alin. (2), 867 alin. (1), 871 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), Colegiul a constatat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia, pârâta/apelantă Larisa Revenco nu și-a executat obligațiunile pecuniare asumate în baza contractelor menționate supra și nu a restituit în termen datoria, aceasta urmând să restituie suma împrumutată, în mărime de 10 250 de euro, or, datoria existentă a fost confirmată prin înscrisurile prezentate de intimat/reclamant.

În conformitate cu cele indicate, instanța de apel a remarcat că, datoria nu a fost infirmată de către apelantă, ultima referindu-se doar la faptul că, în vederea executării obligațiunilor asumate prin contractele de împrumut și acordul adițional semnat, nu s-a luat în considerație faptul că, în acest sens, a fost semnat și un contract de gaj cu Sprîncean Vasile, care nu a fost atras în proces.

În acest sens Colegiul a notat că creditorul/reclamant este în drept la alegerea sa de a înainta acțiunea față de debitor sau fidejutor, nefiind necesară atragerea

fidejutorului în proces, în cazul în care reclamantul nu formulează pretenții față de ultimul.

Consecvent, referitor la capătul de cerere cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel a reținut că, potrivit pct. 4 din contractul de împrumut nr.7965 din 11 iunie 2014 și din contractul de împrumut nr.21785 din 25 noiembrie 2014, părțile au prevăzut de comun acord că, în cazul în care Împrumutatul nu rambursează împrumutul la timp, Împrumutătorul este în drept să ceară dobânda de întârziere în mărime de 0,3 % din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

Corespunzător, cele indicate în cererea de apel, nu au fost confirmate în nici un mod, atestându-se doar un caracter declarativ fără nici un suport juridic.

La 21 februarie 2022, Larisa Revenco, reprezentată de avocatul Aurelia Grigoriu, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 octombrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la data de 21 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.202 vol.I). Astfel, recursul declarat la data de 21 februarie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 aprilie 2022 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or până la data examinării recursurilor careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Larisa Revenco, reprezentată de avocatul Aurelia Grigoriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Larisa Revenco, reprezentată de avocatul Aurelia Grigoriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

recunoaște recursul declarat de Larisa Revenco, reprezentată de avocatul Aurelia Grigoriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Larisa Revenco, reprezentată de avocatul Aurelia Grigoriu, împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat